

Landstinget efter 5te JuniGrundloven, have, havt 1200 Rd. i aarlig Indtægt, eller have svaret 200 Rd. i aarlig Skat; men Valgretten var fri, det vil sige for saa vidt, at Valget foretoges af Valgmænd valgte i Kommunerne. Altsaa skulde jeg mene, at dette Lovforslag er skrevet fuldstændig i Samfund med den Land, der gaaet gjennem Grundloven af 5te Juni 1849. Men det, som man skulde være saa bange for, var, at de mindre Bemidlede i Samfundet skulde sætte de mere Bemidlede Stolen for Døren i de kommunale Interesser og behandle dem paa uretfærdig Maade. De Herrer maa tillade mig at sige, at det skuer i mine Øren, hvo Gang de tale om Jare. Hvorfra skriver den sig, hvorfra have de Herrer den Begrundelse, som kan hjemle denne Paastands Rigtighed? Men jeg maa alvorlig spørge, hvorfor nære De en saadan Mistillid til de mindre Bemidlede? Er ikke som det ærede sidste Taler har sagt, de mindre Bemidlede i Samfundet lige saa ædles i deres Handlinger og Bestræbelser i det daglige Liv som de mere Bemidlede? Kunne Dhr. fremvise Kjendsgjerninger for, at de mindre Bemidlede i nogen som helst Stilling i det offentlige Liv lægge en mere despotisk eller fanatisk Fremfærd for Dagen end de mere Bemidlede? Der som De ikke kunne det, og derfor de mere Bemidlede have, som det synes at fremgaa af de Tanker, Dhr. gjøre gjældende, en værdig Jøfelse for de mindre Bemidlede, en stor Interesse for deres Anliggender, et ømt Hjerte for Alt, hvad der vedrører dem, der som det er sandt, at de der ere saa heldige at være fødte med Penge eller at være rige Mænd forene med Rigdommen Humanitet og ædel Jøfelse, saa kan jeg ikke forstaa, at de ere bange for den fri Valgret, thi jeg er aldeles vis paa, at Penge-mænd, som med deres Penge forene de Dyder, jeg her har nævnt, aldrig behøve at være bange for, at de ikke skulle blive tilbørlig agtede og paaagtede og tilstrækkelig sætte ind paa de Pladser, hvorom der her er Tale. Jeg er aldeles overbevist om, at de mindre Bemidlede i Samfundet ville føle sig særdeles betryggede ved at sætte saadanne Mænd ind i Amtsrådet eller Sognerådet. Altsaa det er det Forunderlige og Betynderlige for mig, hver Gang den Slags Love ere til Forhandling, at man hører disse Argumenter fremsættes, at der udtales Frygt for, at de mindre Bemidlede skulle oversløde de mere Bemidlede og tilfidsætte deres berettigede Interesser, skjøndt man fremhæver, at man er om om Hjertet og søl som for de mindre Bemidlede. Turde man ikke snarere drage den Slutning, at man slutter fra sig selv til Andre, at man føler ved sig selv, at man egentlig ikke er Repræsentant for de Dyder, som man vil give sig Udseende af at have, og at man, grundet derpaa, nærer en vis Frygt for, at noget Lignende skal gjøre

sig gjældende ogsaa hos de mindre heldige stillede Medborgere, og derfor forlanger privilegerede Retigheder? Man skulde ellers synes, at med Dannelsen, vel at nævne den saakaldte Dannelsen, og Lærdom og Rigdom, hvilke Fortrin de i alt Fald ere i Besiddelse af, forenet med passende Humanitet, vilde de til enhver Tid være sikke paa aldrig at blive sætte tilfids. Det var i mine Tanker den smukkeste Maade, hvorpaa de kunde lægge deres humane Jøfelse for Dagen, at sige, lader os faae en fri Valgret, vi sætte netop vor Væ i at blive valgte ved en fri Valgret. Jeg vilde aldrig nogensinde have sølt mig saa vel tilfreds med den Plads, jeg har i dette Thing, dersom jeg ikke var valgt ved en fri Valgret, og derfor forstaaer jeg heller ikke, hvad den, — jeg tør vel kalde det en Slags Protest — har at betyde, som det ærede Medlem for Maribo Amts 2den Valgkreds (Fredderifsen) paa Gaardmændenes Vegne vilde nedlægge imod dette Forslag og imod den ærede Ordspører i Dag, thi jeg skulde dog seile meget, om ikke Flertallet af de Landboere, der sidde her i dette Thing, ere Gaardmænd, som ere stemte for dette Forslag. Jeg er temmelig overbevist om, at naar der falder en Afstemning, saa vil det vise sig, at Flertallet af Gaardmændene i denne Sal netop ere for en Lov som denne. Det skulde da være, at i det ærede Medlems Valgkreds Gaardmændene ere mere aristokratiske, end paa andre Steder i Landet; dette er muligt, og for saavidt kan det være, at det ærede Medlem giver et rigtigt Udtryk for den Stemning, som er tilstede der. — Det er en Selvfølge, at jeg paa det Barmeste vil anbefale det forelagte Lovforslag. Skulde man gjøre nogen Forandring deri, saa skulde det være at følge den Vej, som det ærede Medlem for Aarhus anviste, at gjøre Valgretten fuldstændig fri, og da det lader til, at det smager lige godt, saa kunde jeg ønske, at vi gjorde Skridtet helt ud. Jeg antager, at Forslagsstillerne have affattet Lovforslaget, som de have, for at indbetomme de Herrer, fordi de troede, at saa vilde disse, alt Fald blive saa velvillig stemte for det, at de vilde indrømme, at nu var der Begunstigelse for Penge-mændene, men det lader jo til, at de ikke synes om Forslaget, forsaavidt flere ville følge efter og tale i lignende Retning som den, der hidtil stadig er bleven udtalt af dem, der have været imod Sagen og maaffe ere det endnu. Men i Særdeleshed ventter jeg, at den høitærede Indenrigsminister vil være venlig stemt for et Forslag som dette. Jeg ser, at den ærede Minister rytter paa Hovedet; det gjør mig ondt, thi jeg nærer personlig Bevillie mod den ærede Minister, og jeg veed, at han maaffe mere end nogen anden Minister for Liden er inde i vore kommunale Forhold, og jeg troede i alt Fald, at han ikke delte den Mistillid til de mindre Bemidlede i Samfundet, at de skulde ville sætte berettigede Interesser til Side. Det